

Игенченен унганлыгы кырларыннан беленә. Ә савучыныкы? Чиста сыердан, сауган сотеннән генәме? Юк, эш күрсәткечләреннән генә дә түгел, нәтижеләреннән беленә. Атюрьево районы Усть-Рахмановка авылында 1953нче елны колхозчы гаиләсендә Мершидә Абдулхай кызы Байчурина туа. Яшьли әтисез калып үсә: Абдулхай абзи бик иртә бакыйлыкка күчә. Гаилә башысыз гомер итүләр жинел булмый. Бертуган кызларын, Мершидә белән Адиләне аякка бастыру очен, әниләре Фәридә Хасян кызы икенче тапкыр Фатих абыйга кияүгә чыга һәм яна әти кызларга чын мөгънәсендә Әти була. Ике кызны бик тә үз итеп тәрбияли. Авыл кешесенен балачагы бертөр-ләрәк үтә. Эш белән бергә. Мершидә Абдулхай кызы туган авылы Усть-Рахмановка мәктәбен тәмамлап, әнисе Мершидә апа белән сыерлар саварга эшкә урнаша. Беркемгә дә сер түгел, ферма эше – жинел хезмәт түгел. Аяктан резин итек, кулдан чиләк белән сәнәк тошми 90нчы елларга кадәр сыер савучыларынын. Әмма халык тырыша. Шул исәптән, сыер савучылар да. Житез, булдыклы кыз тиз арада күрсәткән унышлары белән беренчеләр рәтенә чыга һәм озак еллар «Коммунар» колхозынын алдынгы сыер савучысы булып, фотосы Мактау такталарында эленеп тора. Мәктәп беләме белән генә ризалашып калмый Мершидә Абдулхай кызы, профессия үзләштерә. Зоотехник дипломы алгач, таналар группасына күчәрәләр аны, чонки беренче бозаулы торган сыерларны савучыларга зоотехния өлкәсендә беләме кеше булырга кирәк. Ул группасындагы таналарынын һәрберсенен холкын беләп эш иткән. Пләмәле сыерларны сайлап алып бозаулаткан, хәлсез туган бозауларын сотлөбикәләр янында тиешле вакытка кадәр-ныгыганчы тотып үстергән. Әйтеп китәргә кирәк, гаиләле сыер савучыларнын иртән балаларын мәктәпкә озату, ой эшләре белән бергә, сойләп бетермәслек авыр хезмәтләре була. Бу елларда сыерларнын күбесен кулда сауганнар һәм сотле флягаларны күтәрәргә дә туры килгән, капчыктыгы фуражны да осләрендә ташып малкайларны ашатканнар. «Ашату, саву һәм карау технологиясен гел контрольдә тотсан, сыерлар сотне мул бирә. Бары тик, яхшы карасан һәм тәмле ашатсан гына сот күләме арта иде. Бозаулар да тыпырдап торды. Вакыт үтү белән заманалар үзгәрдә, сыер саву технологиясе башкарды, шартлар да яна. Бүген аппаратлар белән савып, трубалардан сот тиешле урынга ага», - ди яшьлеген сагынган Мершидә Абдулхай кызы Байчурина. Әмма Мершидә апа ул замандагы эштән сынмый да, сыгылмый да - хезмәт алдынгысы була. Колхозларынын сонгы коннәренә кадәр ул сот фермасы рәисе (МТФ заведующие) булып эшли һәм сот фермасы очен жаваплылык тулысынча анын остендә була. Тырыш хезмәте нәтижеләре буларак, анын күпторле грамоталары бар: районнарынын, республикабызнын, Россиянын. Алар арасында «Знак Почета» ордены да бар. Бу ордены анын сот саву буенча нәкъ югары

күрсәткечләргә ирешкән очен тапшырыла. Гаиләсе, ике бала анасы булуга карамастан, озак еллар жәмәгать эше белән дә шогыльләнә ул - Атюрьево районы райсовет депутаты да була. Авыл мәсьәлэләрен район күләменә күтәрәп хәл итә торган булган. Бүген ул хезмәт ветераны. Мершидә Абдулхай кызы Байчурина, лаеклы ялга чыккач, тормыш иптәше Ринат белән, уллары Руслан һәм Рушаннын балаларын, оныкларын тәрбияләргә булышалар. Балалары Мәскәүдә яшәсәләр дә, еш йореп торалар әти-әниләренә, ә оныклары жәй коне Усть-Рахмановкада милли рухка чумып ял итәләр. Мершидә апа унган хужабикә дә. Ой ишекләрен ачуга, анын тәмле бәләш һәм пәрәмәч исләре борын-ны котыклай, авызга сулар килеп китә. Унган кулинарыбыз рецептларын да сораганнарға бирә. Алар оенә килгән һәрбер кешене шат йоз белән каршы алалар; татарларга хас булган кунакчыллык буенча, чәй эчмичә жибәрмиләр.

Наилә Насырова